

BACKER, Franz de (Aalst 22 juni 1891 – Ukkel 23 juni 1961).

Studeerde aan de Rijksnormaalschool in Gent. De Backer nam tijdens de Eerste Wereldoorlog vrijwillig dienst, eerst als brancardier en later als frontofficier. Na de oorlog werd hij docent aan de Koninklijke Militaire School in Brussel en studeerde hij Germaanse filologie aan de Université libre de Bruxelles, waar hij in 1923 promoveerde. Vanaf 1925 was hij verbonden aan de Gentse Rijksuniversiteit,

waar hij Engelse taal- en letterkunde en de geschiedenis van de moderne letterkunde doceerde. Hij was voorzitter van het Vlaamse PEN-centrum en van de Vlaamse Club voor Kunsten, Wetenschappen en Letteren in Brussel.

Zijn filologische arbeid als anglist was omvangrijk. Daarnaast verwierf hij faam als literator die in verzen en proza zijn obsederende oorlogsherinneringen neerschreef. Zo geeft hij in de symbolische roman *Longinus* (1934) via de bijbelse legende een aangrijpende evocatie van de IJzertragedie die hij zelf had beleefd. Deze roman is niet alleen belangrijk als tijdsdocument, maar behoort tevens tot de beste verhalen uit de vrij schaarse Vlaamse oorlogsliteratuur van die periode.

Reeds in zijn periode als leerling aan het atheneum in Chimay, waar hij met enkele Vlaamse medestudenten de kring **Schild en Vriend** stichtte, kwam zijn **flamingantisme** tot uiting. Mede onder invloed van zijn bewonderde leermeester **August Vermeylen** streefde hij later, via talrijke publicaties in het Frans en het Engels, naar de internationale erkenning en waardering van Vlaanderen in het buitenland.

LITERATUUR: *Franz de Backer. Bio-bibliografie*, 1951; – J. Boon, *Professor Franz de Backer in het Brusselse landschap*, 1951; – P. de Keyser, 'Franz de Backer, exponent van een generatie', in *Verslagen en Mededelingen van de KVATL* (1963), p. 65-103; – W. Schrickx, 'Backer, Franz de', in *NBW*, XIV, 1992.

RAYMOND VERVLIET*